

[Oluf Pedersen.]

pital! Hvorfor skal det arbejdende Folk forrente en Jordværdi paa 5 Milliarder til den falske Kapital med et Beløb af ca. 250 Mill. Kr. om Aaret? Hvorfor skal det arbejdende Folk forrente Toldaktier til et Beløb paa andre 150—200 Mill. Kr. om Aaret? Hvorfor skal det arbejdende Folk forrente en offentlig Gæld, Veksler paa Fremtiden, med et Beløb paa 100 à 150 Mill. Kr. om Aaret? Disse 500—600 Mill. Kr. om Aaret som Renter af falsk Kapital maa betales med Urette hver eneste Øre. Vil Regeringen, vil de politiske Partier, som her taler saa smukt om Rentesænkning, være med til at afskaffe den falske Kapital og dens Rentekrav? Hvis ikke de vil det, giver jeg ikke ret meget for al den smukke Tale om Rentesænkning. Og jeg vil tilføje, at det er ikke nok med, at man maa forrente denne falske Kapital, men det betinger ogsaa, at Renten i Almindelighed drives op. Derfor trænger vi til en virkelig Rentesækningspolitik, en Politik, der sætter ind imod enhver Rente af falsk Kapital, idet den falske Kapital maa afvikles. Dette bliver ogsaa naturligt en Politik imod uretmæssigt forhøjet Rente af ægte Kapital, en Rentehøjde, der begrundes i opstaaet Trang. Jeg mener, at Regeringen maa have Pligt til, nu efter at den har erobret Flertallet ogsaa i Landstinget, at gaa ind for en retsindig økonomisk Politik, saa der er Mulighed for, at vi kan faa en rigtig Diskonto. Hvis Diskontoen blot kan komme ned til det samme, som den er i U. S. A., $1\frac{1}{2}$ pCt., vil dette betyde en samlet Besparelse for den arbejdende Befolkning paa op imod 1 Milliard Kroner om Aaret, en Udgift, hvoraf hver eneste Øre efter min Mening betales med Urette, idet der ikke er det ringeste moralske Krav paa, at det arbejdende Folk skal bære disse Byrder. Dette burde Regeringen indse og handle derefter til Gavn for de mange ved Ophævelse af uretmæssige Særfordele for de faa og mægtige.

Hvad angaar de stillede Paastande paa Overgang til Dagsordenen, skal jeg sige, at Det frie Folkepartis Dagsorden gik jo ikke ud paa, — hvad jeg maa beklage —, at der skal ske en Ændring i den nuværende økonomiske Politik. Endnu mindre viser denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen, hvordan en saadan Ændring skal foretages. Dette bare at sige, at man protesterer imod Diskontoforhøjelsen, betyder jo ingenting.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen sagde i Forbindelse med Omtalen af den

Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som er stillet af Regeringspartierne, at Diskontoforhøjelsen var en nødvendig Følge af den økonomiske Situation, der var her i Landet. Jeg tør vel tro, at det ærede Medlem her tænkte paa de Oplysninger, der er fremsat af Professor Jens Warming om, at Valutacentralen alene koster os et Beløb paa ca. 100 Mill. Kr. om Aaret, og naar man skal have saa store Tab, kan det jo nok være nødvendigt, at man maa gaa til en Diskontoforhøjelse. Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen var inde paa, at man skulde sætte ind enten med banktekniske Midler eller med Importregulering. Det ærede Medlem gik ud fra, at Importregulering gav lav Diskonto, og var aabenbart ikke klar over, at det er lige stik modsat. Jeg kan her henvise til Sverige, der jo ikke har en Importregulering som vi, men til Gengæld har en Diskonto paa $2\frac{1}{2}$ pCt., medens vi nu maa have en Diskonto paa 4 pCt.

Dette er ganske utvivlsomt et Resultat af den økonomiske Politik, der føres her i Landet, den økonomiske Situation, som det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen taler om, men saa maa man ogsaa ændre disse økonomiske Vilkaar, hvis man vil have en lavere Rente.

Naar man ser paa den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som Regeringspartierne har stillet, maa man jo sige, at der er smukke Ønsker i den. Det er ligesom, naar man ønsker Godt Nytaar, eller at Solen skal skinne, eller hvad man nu kan ønske. Jeg giver ikke ret meget for disse gode Ønsker, naar der ikke ligger noget positivt bag dem. Regeringens Politik giver høj Rente, og saa nytter det ikke saa farlig meget, at man her ønsker at faa en lav Rente. Dette er simpelt hen Hykleri. Der var mere Mening i, om man som et Middel til at faa en lavere Rente havde ønsket at faa en ny Regering.

Over for den Dagsorden, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Clausager, skal jeg sige, at jeg beklager, denne Dagsorden kun er negativ. Den viser ikke hen til nogle positive Foranstaltninger til Rentesænkning. Naar man betænker, at den økonomiske Politik, der føres her i Landet, er en Politik, der grundes paa en Lovgivning, som er gennemført ikke alene af Regeringspartierne, men med Tilslutning af Venstre og de Konservative, altsaa at Diskontoforhøjelsen er det naturlige Resultat af den økonomiske Lovgivning, som er gennemført her i Landet af de to Regeringspartier sammen med Venstre og Konservative, saa